

Tura Memorială și de Anduranță Hunyadi Mátyás – varianta drumeție 20

Distanță: **21,7 km**, Diferență de nivel pozitivă totală: **710 m**, Diferență de nivel negativă totală: **710 m**,
Barem: **7 ore**

Valea Gârbăului (Start, 407 m) – Poienița Izvorului Firicel / Cérna (PC 1, 572 m), 2,2 km

Traseul nostru pornește de la poligonul din Valea Gârbăului și parcurge potecile bine-cunoscute din Pădurea Făget. După preluarea pachetelor de start, pornim pe drumul macadam din Valea Gârbăului. Când ajungem la gard, o luăm la stânga (HM-01), în sus, către pădure. În curând ajungem la o groapă excavată, o ocolim cu grijă. Pe primul jumătate de km urcăm deja 40 de metri în altitudine, așa că ne încălzim repede. Ieșind dintre copaci, putem privi în jos către zona startului. Dacă am merge mai departe înainte, am ajunge la restaurantul Roata Făget, dar noi o luăm la dreapta (HM-02), ne cățărăm pe urcușul abrupt, iar la marginea pădurii virăm iarăși la dreapta și după puțin timp intrăm în pădure, ocolind o altă groapă imensă (HM-03). Mai înaintăm puțin și întâlnim marcajul turistic cruce albastră, de aici ne continuăm drumul pe o cărare cunoscută multora dintre noi, admirând splendoarea Făgetului împodobit în culorile toamnei. După 800 m, marcajul punct portocaliu și Traseul Veveriței se desprind spre stânga (HM-04), noi însă mergem mai departe drept înainte, pe marcajul cruce albastră. După doar 300 m, o altă potecă se desprinde spre dreapta (HM-05), acesta duce către poienița Izvorului Firicel (Cérna-forrás). Urmăm această potecă o vreme, apoi o luăm la stânga printre copaci. În unele locuri, marcaje verzi vopsite pe copaci ne arată că suntem pe traseul corect și în curând ajungem la primul punct de control: poienița Izvorului Firicel (Cérna-forrás) (PC 1), unde arbitrii ne vor lipi abțibildul pe foaia de parcurs. În acest loc de popas găsim mese și bănci din lemn și putem să facem o plimbare până la izvor (HM-06), care, așa cum îi spune și numele, e doar un firicel de apă, iar în perioade secetoase uneori poate seca complet.

Poienița Izvorului Firicel / Cérna (PC 1, 572 m) – Punctul de belvedere Brüll (PC 2, 591 m), 2,1 km

Părăsind punctul de control, trecem pe lângă un fel de foișor din lemn, iar după mai puțin de 350 m ieșim din nou pe drumul marcat cu cruce albastră, însă în curând ne despărțim din nou de el, fiindcă intrăm la dreapta printre tufișuri, urmând marcajul triunghi roșu (HM-07). Pe această cărare idilică, puțin circulată, rar întâlnim alți excursioniști, putând savura liniștea naturii. După 1 km ieșim pe un drum forestier mai lat (HM-08), unde zărim casa Slamovics în care în perioada interbelică a funcționat o cârciumă. Aici o luăm la dreapta, iar apoi, urmând marcajul punct roșu, după parcurgerea a 360 m ajungem la a doua stație a turei noastre: punctul de belvedere Brüll (PC 2). Purtând numele lingvistului Brüll Emánuel (1884-1951), fost vicepreședinte al SCA, din acest punct de belvedere putem admira o panoramă încântătoare: sub noi se întinde Valea Gârbăului, în fața noastră se înalță creasta pleșuvă a Dealului Gârbăului, puțin mai departe vedem Vârful Recea, iar dacă ne uităm cu mare atenție, putem zări și conul Vârfului Măgura, cel mai vestic vârf al crestei Feleacului. Pe orizont se zăresc și înălțimile Munților Gilăului, pe care le putem identifica ușor dacă vremea este favorabilă: Muntele Mare, Buscat, Ghergheliu, Testieșu, Ijar. După vizarea foii de parcurs ne putem odihni, putem consuma o gustare și putem admira panorama sub mângâierea soarelui. În volumul său de eseuri *Limbă și trecut*, Szabó T. Attila scrie astfel despre cel al cărui nume îl poartă punctul de belvedere: „*Cei care l-au cunoscut pe Brüll Emánuel, știu că iubea cu pasiune natura. Ieșea în natură nu doar în zilele libere, ci de multe ori și*

în timpul săptămânii. Afirmă cu convingere, declara cu grai viu celor din jurul său și, mai departe, cu forța de convingere a peniței, că omul nu trebuie să se rupă de natură, iar muncitorii intelectuali au chiar nevoie de recreație repetată ritmic, la intervale regulate, pentru păstrarea atât a flexibilității corpului, cât și a minții.”

Punctul de belvedere Brüll (PC 2, 591 m) – Vârful Peana/Árpád (PC 3, 833 m), 4,1 km

După ce ne refacem rezervele de energie, ne luăm rămas bun de la vederea spectaculoasă și pornim înapoi pe marcajul punct roșu. În curând trecem din nou pe lângă casa Slamovics (HM-09), dacă suntem curioși, putem să o vizităm mai de aproape. Continuându-ne deplasarea pe drumul din pădure, după 730 m marcajul triunghi roșu întâlnește traseul marcat cu cruce albastră (HM-10). La această răscruce, participanții turei Gy10 pornesc înapoi pe poteca marcată cu cruce albastră, noi însă, alături de participanții variantelor de tură Gy30 și K35, ne continuăm ascensiunea spre Vârful Peana (Árpád), urmând de asemenea marcajul cruce albastră. După 880 m ieșim din pădure pe câmpul numit Râțul Penii (HM-15) pe care maghiarii din Cluj îl numesc Bivalyos (râțul cu bivolițe), fiindcă pe vremuri, iazurile temporare de aici erau locul de scăldat al bivolițelor. După un mic urcuș și parcurgerea a 800 m, peisajul se deschide puțin câte puțin și putem admira din nou Munții Gilăului. Ajungând la Drumul Sălicei (HM-16), îl traversăm cu grijă, apoi intrăm din nou în pădure și urmăm în continuare marcajul cruce albastră. După mai puțin de 200 m poteca deviază abrupt spre dreapta (HM-17) și de aici începe urcușul treptat. Pe parcursul a 1,1 km ne așteaptă o diferență de nivel pozitivă de 100 m, până ajungem la următorul popas important în tura noastră, Vârful Peana (Árpád-csúcs) (PC 3), cel mai înalt punct al crestei Feleacului la 832 m. După vizarea foi de parcurs putem admira noul și frumosul panou indicator al vârfului, amplasat de Clubul Sporturilor Montane Rupicapra. Mai demult, pe vârf exista un turn de belvedere construit de SCA în anul 1905, care din păcate a fost distrus în timpul primului război mondial. Ulterior în același loc a fost amplasat o construcție din lemn cu destinație militară, vizibilă de departe, aceasta însă a putrezit până în anii 80. De pe vechiul turn de belvedere, drumeții aveau parte de o panoramă circulară, putând vedea Munții Gilăului, valea Someșului Mic, Pădurea Hoia și Pădurea Lombului. Când satul Ciurila a dat terenul în folosință crescătorilor de animale, aceștia l-au împrejmuțat cu sârmă și au ținut oi aici, însă în ultima vreme este abandonat, dar gardul a rămas, a fost invadat de hățiş și bălării care ascund vederea. Totuși, peisajul este foarte frumos, spre sud se văd Cheile Turzii, Piatra Secuiului și crestele care delimitează Valea Arieșului. Iarna, pe vreme frumoasă, pe orizont se zăresc chiar și piscurile înzăpezite ale Munților Făgărașului.

Vârful Peana/Árpád (PC 3, 833 m) – Fântâna Bilașcu / Majláth-kút (PC 4, 698 m), 3,2 km

Pornind mai departe, traseul nostru se desparte de traseele Gy30 și K35, acestea continuând spre Vârful Măgura, noi însă ne continuăm drumul la marginea pădurii spre Casele Micești. Ieșind din pădure putem vedea în sfârșit Munții Trascăului. Putem recunoaște cu ușurință și cupola Vârfului Măgura, punct de control pe traseul turei lungi. După mai puțin de 450 m, urmăm marcajul bandă albastră care ne conduce spre stânga, în pădure (HM-19). De aici coborâm treptat, ne așteaptă o diferență de nivel de 100 m pe o distanță de 1,3 km, apoi o altă cărare o întâlnește pe a noastră din dreapta, unde marcajul bandă albastră deviază ușor spre stânga (HM-20). Între timp putem admira frenezia de culori din coroana fagilor înalți până la cer, iar după alți 1,3 km de plimbare plăcută ajungem la următorul punct de control, Fântâna Bilașcu (PC 4). Ne putem umple bidonul de apă la izvorul cu apă rece, iar după ce am primit abțibildul pe foaia de parcurs, ne continuăm drumul.

Fântâna Bilașcu / Majláth-kút (PC 4, 698 m) – Camping Făget (PC 5, 598 m), 3,5 km

De aici traseul este comun cu cel al participanților turei Gy30 până la sosire. În Rezervația Făgetul Clujului putem admira formațiunile geologice specifice ale Clujului, trovanții sferici, care s-au format probabil din rocile lăsate în urmă după retragerea mării, în jurul cărora s-au cimentat granule de nisip, datorită apei bogate în bioxid de carbon al pădurilor subtropicale. Trovanții sunt de diferite dimensiuni, de la mărimea unei nuci până la giganți cu diametrul de până la 1,5 m. Din păcate, numărul lor este în scădere, fiindcă sunt folosite pentru decorarea caselor. Aceste curiozități geologice din împrejurimea Clujului, „ouăle de Feleac”, se găsesc peste tot pe versantul sudic al coastei Feleacului, de la Gheorghieni până la Sălicea. Chiar și vestitul scriitor maghiar Jókai Mór amintește de ei în scrierile sale: *„Părăsind Clujul, drumul a traversat Feleacul, pe al căror munți cresc acei uriași bulgări de piatră, despre ale căror formare savanții noștri nu sunt încă lămurii.”* După 800 m, drumul nostru întâlnește marcajul bandă roșie care duce către Adrenalin Park (HM-48), iar după o coborâre treptată pe o distanță de 1,1 km ieșim din pădure (HM-49). De aici mergem mai departe pe un drum macadam și apar primele case, indicând că am revenit în „civilizație”. După 340 m ajungem la o răscruce (HM-50), unde nu o luăm spre stânga în jos, ci urmăm în continuare, ușor spre dreapta, marcajul bandă roșie, pe strada Profesor Nicolae Mărgineanu. După 330 m marcajul bandă roșie cotește spre stânga (HM-51), dar noi mergem mai departe înainte, pe un drum mai îngust, între garduri. Mai avem de parcurs doar 830 m și ajungem la următoarea stație de pe traseul nostru, punctul de control Camping Făget (PC 5), cunoscut participanților variantei lungi a turei de anduranță Jókai.

Camping Făget (PC 5, 598 m) – Diós / La Nuci (PC 6, 500 m), 3,5 km

După vizarea foii de parcurs, traversăm Drumul Sălicei (HM-52) și pornim spre stânga, iar după 640 m o luăm la dreapta pe Drumul Sfântul Ioan (HM-53). Pe această porțiune de drum nu există trotuar, așa că înaintăm cu grijă pe marginea șoselei până când marcajul bandă roșie intră din nou în pădure (HM-54). De aici coborâm treptat, iar după 1,1 km ajungem la o răscruce (HM-55), unde marcajul bandă galbenă deviază spre dreapta, iar noi mergem mai departe înainte pe marcajul bandă roșie. După 1,2 km și aproape 60 m de scădere în altitudine ajungem la o poiană întinsă de unde avem din nou parte de o vedere încântătoare. Drumeții clujeni numesc această zonă a Făgetului Diós / La Nuci, fiindcă dealul de sub poiană este acoperit de nuci. Ajungând la vechiul panou indicator din Făget (PC 6), colectăm penultimul abțibild pe foaia de parcurs, după care nu ne continuăm drumul înainte pe marcajul bandă roșie, ca participanții cicliști ai turei K35, ci cotim la stânga pe drumul macadam care duce la Izvorul Sfântul Ion.

Diós / La Nuci (PC 6, 500 m) – Valea Gârbăului (Sosire, 407 m), 3,1 km

După 120 m o cărare se desprinde spre dreapta (HM-56), către valea pârâului Pleșca (Plecska), mergem pe această cărare, iar după ce coborâm 75 m în altitudine ajungem lângă Drumul Sfântul Ioan. Să fim foarte circumspecți și să traversăm șoseaua cu atenție, apoi ne continuăm drumul pe cărarea care străbate câmpul. Dacă reușim să traversăm cu picioarele uscate micul pârâu Pleșca (HM-57), mergem mai departe prin pădure, iar după 300 m întâlnim poteca (HM-58) inclusă în traseul Gy10. De aici urmăm marcajul punct portocaliu. După alți 420 m ajungem la o mică bifurcație (HM-59), aici alegem cărarea de

pe dreapta, urmând mai departe marcajul punct portocaliu. În curând cele două cărări se reunesc din nou, apoi după 260 m ajungem la o încă o bifurcație (HM-60), unde cărarea marcată cu punct portocaliu duce la dreapta spre Drumul Sfântul Ioan, noi însă mergem spre stânga, iar la săgeata albă cu inscripția Traseul Veveriței trebuie să o luăm la dreapta pe o cărare nemarcată. După doar 250 m întâlnim din nou marcajul cruce albastră (HM-61), de aici urmează un mic urcuș, iar după alți 250 m ajungem la punctul prin care am trecut azi dimineață. Mergem spre dreapta pe cărarea deja cunoscută, la marginea pădurii ocolim din nou groapa și privind în jos de pe deal putem vedea participanți și organizatori forfotind în zona startului și sosirii. Coborâm în vale, unde obținem și ultimul abțibild în foaia de parcurs și după preluarea diplomei și insignei binemeritate, urmează ultimul moment nelipsit din programul turelor de anduranță: să savurăm gulașul oferit de organizatori.